

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 10C/395/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7815211776
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Tengely
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2016:7815211776.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, samosudca JUDr. Marián Tengely, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, právne zastúpeného spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanému D. U., narodenému XX.XX.XXXX, bytom E. XX, XXX XX E., o zaplatenie 1 136,03 € istiny s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalobu žalobcu zamietá.

Nepriznáva žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov tohto konania.

odôvodnenie:

Žalobca (pôvodne Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava) sa podanou žalobou domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 1 136,03 €, úrokov z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 1 136,03 € od 16.10.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania, pozostávajúcej zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 68,00 € a trov právneho zastúpenia vo výške 167,52 €.

Poukázal na skutočnosť, že dňa 08.06.2006 bola medzi ním ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom uzatvorená zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXX. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 398,33 € a bol povinný žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 13,28 €. Keďže žalovaný si neplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy a jeho platobnú disciplínu sa nepodarilo obnoviť ani po viacerých pokusoch, žalobca vystavil ku dňu 09.10.2015 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 30.09.2015, obsahujúci súhrn debetných položiek, a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovaného, a teda s konečným zostatkom na úhradu vo výške 1 136,03 €. Ku dňu podania žaloby predstavoval konečný dlh žalovaného sumu 1 136,03 €. Nakoľko žalovaný si nesplnil povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 30.09.2015, t.j. do dňa 15.10.2015, vznikol žalobcovi nárok na úhradu úrokov z omeškania v zákonnej výške, ktorý si žalobca uplatnil z dlžnej sumy vo výške 8,05 % ročne odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti, t.j. od 16.10.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku a z trov právneho zastúpenia.

Uznesením č. k. 10C/395/2015 - 36 zo dňa 20.04.2016 súd pripustil zmenu účastníka konania na strane žalobcu tak, že namiesto doterajšej žalobkyne - Všeobecnej úverovej banky, a.s., vstupuje do konania nový žalobca - spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o.

Žalobca sa na pojednávaní nezúčastnil, svoju neúčasť ospravedlnil a súhlasil s konaním v jeho neprítomnosti.

Žalovaný sa k podanej žalobe napriek výzve súdu a procesným poučeniam nevyjadril, na nariadenom pojednávaní sa napriek riadnemu predvolaniu nezúčastnil a svoju neúčasť nijakým spôsobom neodôvodnil.

Podľa ustanovenia § 101 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky súdny poriadok“), súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihladne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Na základe uvedených skutočností súd prejednal vec v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v neprítomnosti účastníkov.

Súd sa v konaní oboznámil s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a zistil nasledovné:

Zo Žiadosti o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro, číslo zmluvy 0013584869, zo dňa 08.06.2006 (ďalej len „Zmluva“), vyplýva, že žalovanému bol pôvodnou žalobkyňou (Všeobecnou úverovou bankou, a.s.) v zastúpení spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. schválený úverový rámec vo výške 12 000,00 Sk (398,33 €) so schválenou pevnou mesačnou splátkou vo výške 400,00 Sk (13,28 €). Neodmietnutím poistenia v Zmluve žalovaný súhlasil s tým, aby pôvodná žalobkyňa uzatvorila v jeho prospech poistenie schopnosti splácať úverové splátky v zmysle A) Základného súboru poistenia podľa Rámcovej zmluvy o poistení uzatvorenej medzi pôvodnou žalobkyňou a poisťiteľom s výškou splátky poistného na predmetné poistenie (zahrnutou v pôvodnej splátke) 1,92 % zo schválenej pevnej mesačnej splátky úveru v prípade poistenia pre prípad smrti, plnej a trvalej invalidity a pracovnej neschopnosti alebo 6,50 % zo schválenej pevnej mesačnej splátky úveru v prípade poistenia pre prípad smrti, plnej a trvalej invalidity a pracovnej neschopnosti a straty zamestnania.

Z Výpisu z Pôžičkovej karty Quatro (z kreditnej platobnej karty VÚB, a.s.), vyhotoveného ku dňu 09.10.2015, za zúčtovacie obdobie od 08.06.2006 do 31.12.2008, vyplýva, že žalovaný pri výške úverového rámca 398,33 € a počiatočnom stave na účte (k prvému dňu zúčtovacieho obdobia) vo výške 0,00 € výberom z bankomatu a platbou za tovar a služby čerpal v zúčtovacom období prostriedky vo výške 16 556,04 Sk (549,56 €), a to dňa 22.06.2006 vo výške 33,19 €, dňa 30.06.2006 vo výške 10,95 €, dňa 04.07.2006 vo výške 52,98 €, dňa 06.07.2006 vo výške 27,10 €, dňa 07.07.2006 vo výške 33,24 €, dňa 13.07.2006 vo výške 21,14 €, dňa 17.07.2006 vo výške 6,64 €, dňa 19.07.2006 vo výške 12,71 €, dňa 21.07.2006 vo výške 39,98 €, dňa 14.08.2006 vo výške 41,03 €, dňa 16.08.2006 vo výške 23,20 €, dňa 08.09.2006 vo výške 15,45 €, dňa 19.09.2006 vo výške 13,33 €, dňa 05.10.2006 vo výške 13,71 €, dňa 06.10.2006 vo výške 3,72 €, dňa 10.10.2006 vo výške 15,34 €, dňa 16.10.2006 vo výške 10,85 €, dňa 17.10.2006 vo výške 10,41 €, dňa 27.10.2006 vo výške 10,21 €, dňa 06.11.2006 vo výške 16,50 €, dňa 13.06.2008 vo výške 0,71 €, dňa 14.07.2008 vo výške 17,66 €, dňa 14.08.2008 vo výške 51,58 €, dňa 07.10.2008 vo výške 4,20 €, dňa 10.10.2008 vo výške 10,27 €, dňa 10.11.2008 vo výške 19,92 €, dňa 16.11.2008 vo výške 16,89 €, dňa 19.11.2008 vo výške 4,70 € a dňa 28.11.2008 vo výške 11,95 €, pričom splátkami v období od 14.07.2006 do 17.12.2008 uhradil celkovo sumu vo výške 12 476,00 Sk (414,13 €). Z predmetného výpisu ďalej vyplýva, že mesačne boli na ťarchu daného účtu účtované (štandardné) úroky z dlžnej čiastky (vyčíslené za použitia štandardnej úrokovej sadzby vo výške 22,80 % ročne), sankčné úroky z dlžnej čiastky (vyčíslené za použitia sankčnej úrokovej sadzby vo výške 5,05 % ročne), poplatok za vyhotovenie a zaslanie výpisu vo výške 0,63 € a poplatok za úverové rizikové poistenie typu A vo výške 0,25 € (7,68 Sk), a ďalej poplatky za výber z bankomatu vo výške 1,66 €, poplatky za spracovanie poštovej poukážky vo výške 0,30 €, či poplatok za znovuvydanie karty vo výške 8,30 €. Žalovanému bola predmetným výpisom zároveň predpísaná povinná splátka na úhradu vo výške 1 136,03 € so splatnosťou dňa 15.10.2015.

Z Výpisu z Pôžičkovej karty Quatro (z kreditnej platobnej karty VÚB, a.s.), vyhotoveného ku dňu 09.10.2015, za zúčtovacie obdobie od 01.01.2009 do 30.09.2015, vyplýva, že žalovaný pri výške úverového rámca 398,33 € a počiatočnom stave na účte (k prvému dňu zúčtovacieho obdobia) vo výške

- 390,58 € výberom z bankomatu a platbou za tovar a služby čerpal v zúčtovacom období prostriedky vo výške 70,08 €, a to dňa 07.01.2009 vo výške 7,47 €, dňa 29.01.2009 vo výške 1,87 €, dňa 29.01.2009 vo výške 2,54 €, dňa 11.03.2009 vo výške 1,79 €, dňa 31.07.2009 vo výške 10,00 €, dňa 07.09.2009 vo výške 1,34 €, dňa 21.01.2010 dvakrát vo výške 10,00 €, dňa 05.02.2010 vo výške 10,00 €, dňa 02.03.2010 vo výške 5,65 €, dňa 09.12.2010 vo výške 2,30 € a dňa 06.04.2011 vo výške 7,12 €, pričom splátkami v období od 15.01.2009 do 13.08.2012 uhradil celkovo sumu vo výške 658,81 €. Z predmetného výpisu ďalej vyplýva, že mesačne boli na ľarchu daného účtu účtované (štandardné) úroky z dlžnej čiastky (vyčíslené za použitia štandardnej úrokovej sadzby vo výške 22,80 % ročne), sankčné úroky z dlžnej čiastky (vyčíslené za použitia sankčnej úrokovej sadzby vo výške 5,05 % ročne), poplatok za vyhotovenie a zaslanie výpisu vo výške 0,63 €, poplatok za správu kartového účtu vo výške 0,65 €, poplatok za úverové rizikové poistenie typu A vo výške 0,25 € a administratívny poplatok za správu rizikovej pohľadávky vo výške 16,60 €, a ďalej poplatky za spracovanie poštovej poukážky vo výške 0,30 €, náklady vymáhania do vyhlásenia okamžitej splatnosti vo výške 16,60 €, ako aj poplatok za postúpenie pohľadávky na vymáhanie vo výške 33,19 €. Žalovanému bola predmetným výpisom zároveň predpísaná povinná splátka na úhradu vo výške 1 136,03 € so splatnosťou dňa 15.10.2015.

Súd sa ďalej oboznámil aj s Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. účinnými od 15.01.2006 (ďalej len „Obchodné podmienky“).

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná, a preto ju zamietol.

Súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci sa jedná o spotrebiteľský úver, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka, ako aj zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

Podľa ustanovenia § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení účinnom do 31. decembra 2008, t.j. v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ustanovenia § 502 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka:

(1) Od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

(2) Pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

Podľa ustanovenia § 503 ods. 1 až 3 Obchodného zákonníka:

(1) Závazok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

(2) Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

(3) Dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

Podľa ustanovenia § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa ustanovenia § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa ustanovenia § 23a ods. 1 a 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, t.j. v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len „zákon č. 634/1992 Zb.“), spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. decembra 2007, t.j. v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa ustanovenia § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa ustanovenia § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ustanovenia § 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30. júna 2006, t.j. v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,
- c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou
  1. sankcií uplatnených veriteľom voči spotrebiteľovi za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,
  2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,
  3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými

poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,

4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,

5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru,

d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy tohto zákona z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru,

e) poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi pri poskytnutí úveru, okrem úrokov.

Podľa ustanovenia § 4 zákona o spotrebiteľských úveroch:

(1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

(2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

(3) Zmluva ďalej obsahuje

a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6,

b) sankcie za porušenie zmluvy,

c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenku alebo šek,

d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy.

(4) Pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

(5) Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

(6) Veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu.

(7) Ak spotrebiteľ použije na splnenie záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zmenku alebo šek, musí si veriteľ počínať tak, aby boli zachované všetky práva spotrebiteľa, ktoré vyplývajú zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru.

(8) Veriteľ zodpovedá za škodu vzniknutú spotrebiteľovi porušením odseku 7 veriteľom.

Vychádzajúc z vykonaného dokazovania a citovaných zákonných ustanovení, súd považuje za nepochybné, že právna predchodkyňa žalobcu uzavrela so žalovaným zmluvu o úvere, ktorá je ako typ zmluvy upravená v Obchodnom zákonníku a patrí medzi tzv. absolútne obchody. Základné práva a povinnosti účastníkov ako zmluvných strán sa preto spravujú ustanoveniami § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. V prejednávanej veci súd zároveň dospel k záveru, že nakoľko žalovaný vystupoval v danom prípade pri podpise zmluvy ako fyzická osoba, ktorá úverom zabezpečovala svoje potreby, teda ako spotrebiteľ, zatiaľ čo právna predchodkyňa žalobcu konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ, pričom išlo o formulárovú zmluvu, teda zmluvu, ktorá je pripravená na predtlačenom formulári, do ktorého sa vpisujú iba meniace sa údaje, a teda jej obsah nemohol žalovaný podstatným spôsobom meniť, respektíve ovplyvniť, je predmetná Zmluva svojím charakterom zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý síce neupravuje zmluvu o spotrebiteľskom úvere ako osobitný zmluvný typ, avšak obsahuje určitý právny rámec pre všetky zmluvné typy uzavreté či už podľa Obchodného zákonníka alebo Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na uvedené a tiež so zreteľom na skutočnosť, že hoci ustanovenie § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia Zmluvy výslovne neuvádzalo zmluvu o úvere ako spotrebiteľskú zmluvu, v zmysle v tom čase platného ustanovenia § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. treba za spotrebiteľskú zmluvu považovať každú zmluvu uzavretú podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje, ako aj s ohľadom na povahu zmluvných strán, súd ustálil, že v danom prípade došlo k uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy. Za tohto stavu, vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou je v danom prípade zákon o spotrebiteľských úveroch, ako aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou právnou úpravou, ktorou je vo vzťahu k zmluve o úvere Obchodný zákonník, je potom nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch (napríklad uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 23.09.2014, sp. zn. 6Co/139/2013). To znamená, že jednotlivé práva a povinnosti zmluvných strán nemôžu byť v rozpore s úpravou § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a keďže svojou povahou ide o spotrebiteľský úver, predmetná Zmluva musí mať aj náležitosti zákona o spotrebiteľských úveroch.

Súd pritom zistil, že vyššie oboznamovaná Zmluva zo dňa 08.06.2006 je v rozpore s ustanovením § 4 ods. 2 písm. a), g), h) a i) zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko neobsahuje všetky náležitosti vyžadované citovaným ustanovením, t.j. sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; prípadne aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ročnú percentuálnu mieru nákladov, podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov a ani výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov. V Zmluve je totiž uvedená mesačná splátka sumou 400,00 Sk (13,28 €) bez uvedenia počtu a termínu splátok, pričom z uvedeného v rozpore s ustanovením § 4 ods. 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch nevyplýva ani, aká je výška splátok istiny, aká je výška splátok úrokov a aká je výška splátok iných poplatkov. Právna predchodkyňa žalobcu totiž v Zmluve uviedla celkovú splátku, z ktorej nie je možné zistiť jednotlivé zložky. V Obchodných podmienkach, ktoré predložil žalobca a ktoré majú byť súčasťou uzatvorenej Zmluvy, je v článku VI. Úrok, poplatky, ročná percentuálna miera nákladov, v bode 32. uvedené, že dlžný zostatok sa denne úročí štandardnou úrokovou sadzbou, a ďalej, že v prípade úhrady sumy nižšej ako je výška povinnej splátky, alebo omeškania s úhradou akejkoľvek povinnej splátky alebo jej časti, sa denne úročí časť dlžného zostatku, ktorá je v omeškaní, sankčnou úrokovou sadzbou a časť dlžného zostatku, ktorá nie je v omeškaní, štandardnou úrokovou sadzbou alebo zvýšenou úrokovou sadzbou podľa bodu 30 týchto Obchodných podmienok. Pri výpočte úrokov sa vychádza z počtu dní 365. Štandardná, sankčná, zvýšená a vkladová úroková sadzba sú pohyblivé, ich výška je určená bankou a sú zverejnené na výveskách v obchodných priestoroch banky. Vymedzenie úrokov spôsobom uvedeným v Obchodných podmienkach je teda neurčité a nezrozumiteľné a z uvedeného nevyplýva ani výška jednotlivých zložiek mesačnej splátky, pričom priemerný spotrebiteľ nemá možnosť si uvedenú výšku ani vypočítať. Spotrebiteľ tak v čase uzatvárania Zmluvy ani v priebehu trvania zmluvného vzťahu nemal vedomosť o tom, z akých položiek, v akej výške pozostáva navýšenie úveru. Odkaz na ročnú percentuálnu mieru nákladov sa nachádza v ustanovení bodu 37. Obchodných podmienok, článku VI. Úrok, poplatky, ročná percentuálna miera nákladov, v zmysle ktorého klient berie na vedomie, že vzhľadom na povahu úveru nie je možné vopred vypočítať ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN) spojenú s revolvingovým

úverom. Cenník obsahuje príkladný výpočet RPMN na základe určitých predpokladov o čerpaní a splácaní revolvingového úveru klientom. Ďalšie náležitosti vyžadované ustanoveniami § 4 ods. 2 písm. h) a i) nie sú v Zmluve, ale ani v pripojených Obchodných podmienkach upravené vôbec.

Súd považoval neuvedenie zákonom predpísaných náležitostí, a to najmä výšky a termínov splátok istiny, úrokov a poplatkov a ročnej percentuálnej miery nákladov za neprijateľnú zmluvnú podmienku a ako takú za neplatnú v zmysle citovaného ustanovenia § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Navyše súd poukazuje na ustanovenie § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, z ktorého vyplýva, že ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosť podľa ods. 2 písm. g), t.j. ročnú percentuálnu mieru nákladov, tak sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, a tiež na ustanovenie § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch, z ktorého vyplýva, že úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve, veriteľ od spotrebiteľa nemôže požadovať.

Vzhľadom na konkrétne chýbajúce údaje v Zmluve tak, ako bolo uvedené vyššie, a tiež vzhľadom na to, že žalovaný úver čerpal, súd zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzavretú medzi právnou predchodkyňou žalobcu a žalovaným považoval za platnú, avšak poskytnutý úver považoval podľa citovaného ustanovenia § 4 ods. 2 písm. g) a ustanovenia § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov.

Vychádzajúc z uvedeného a zo skutočnosti, že žalovaný čerpanú istinu úveru vo výške 619,64 € (549,56 € + 70,08 €), vrátane dojednaného poistného, predpísaného právnou predchodkyňou žalobcu na úhradu spolu vo výške 19,14 €, žalobcovi (jeho právnej predchodkyňi) uhradil, keďže vzhľadom na žalobcom predložené výpisy z Pôžičkovej karty Quatro (z kreditnej platobnej karty VÚB, a.s.) za zúčtovacie obdobia od 08.06.2006 do 31.12.2008 a od 01.01.2009 do 30.09.2015 spolu uhradil sumu vo výške 1 072,94 (414,13 € + 658,81 €) €, súd žalobu s poukazom na nedodržanie ustanovení § 4 ods. 2 písm. a), g), h) a i) zákona o spotrebiteľských úveroch v súlade s ustanovením § 4 ods. 2 písm. g) a ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s ustanoveniami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

Výrok o náhrade trov konania sa opiera o ustanovenie § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého úspešný účastník má právo na náhradu účelne vynaložených trov konania. Žalobcovi právo na náhradu trov konania nevzniklo a žalovaný si trov konania neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach prostredníctvom tunajšieho súdu.

Podľa ustanovenia § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ustanovenia § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, možno odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, odôvodniť len tým, že: a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a Občianskeho súdneho poriadku), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden

rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci.